

derfor ogsaa anse det for nødvendigt, at de faste Maskinisters og Fyrhøderes Antal forøges.

Naar Flaadens Kammer udvilles i den i det nu forelagte Lovforslag angivne Udstrækning, har Ministeriet imidlertid troet at kunne inovertomme Flertallet af det nævnte Udvalg i en anden Retning, nemlig ved som Regel at indskrænke Gjenindkaldelserne af Lægdsrullemandskabet til en kort Mønstring af 3die Aargangs Mandskab. Den egentlige Uddannelse vil derfor under almindelige Forhold afsluttes med 1ste Mars Mandskab. Naar det imidlertid er blevet foreslaaet at dele Flaaden i 3 Divisioner og aarlig at udruste en af disse Divisioner, hvorved hele Flaaden vil have været udrustet i Løbet af 3 paa hinanden følgende Aar, da kan Ministeriet ikke erkende, at dette vil være den hensigtsmæssigste Plan for Udrustningen. En væsentlig Indvending herimod er nemlig den, at man ved en saadan Ordning, hvorved den svagere og mere eller mindre forældede Del af Materiellet behandles med Hensyn til Udrustning paa samme Maade som de nyeste og kraftigste Skibe, udsætter sig for i Tilfælde af Krig at faa nogle af disse sidste bemandede med Lægdsrullefolk, hvis Uddannelse ligger flere Aar tilbage i Liden. Desuden vil denne Ordning medføre uopdøvendig store Omkostninger med Hensyn til Skibenes Udrustning og Opledning, og det vil endvidere være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, i enhver af de tre Divisioner at finde Skibe, der ere passende f. Ex. til Kadeskib og til Stations-skibe, saa at Inddelingen neppe vil kunne gennemføres konsekvent. Indrettes de tre Divisioner saaledes, at enhver af dem kommer til at indeholde Skibe af alle de forskjellige Arter i Flaaden, saa bliver en fyldestgjørende Eskadrevælselse, hvorpaa der dog maa lægges den største Vægt, saa godt som umulig; inndeles Flaaden derimod saaledes, at hver Division kommer til at bestaa af nogenlunde ensartede Skibe, saa vil man for Liden kun hvert tredje Aar kunne faa Eskadrevælselse med Pandserbatterierne, og man udsætter sig maasse for at maatte udruste lutter upandsrede Skibe i et Aar, hvor Omstændighederne kunde gjøre det meget ønskeligt at have en Eskadre af Pandser-skibe i Søen. Hertil kommer endnu, at hvorvel det er nødvendigt, at enhver Mand bliver godt bekendt med det Skib, hvortil han senere skal høre, saa kan man dog ingenlunde anse det for hensigtsmæssigt, at det Mandskab, der er bestemt til et Pandserbatteri, faar sin hele Uddannelse ombord paa dette. Hvorledes man endogsaa indretter sig, vil der vel ikke i den korte Tjenestetid kunne være Spørgsmaal om at gjøre Lægdsrullefolkene til egentlige Matroser; men Maalet for deres Uddannelse bør dog for en væsentlig Del være at gjøre dem muligt stærke, skibsvante, aarvaagne og raadsnare, give dem Die for, hvad der ses paa Søen, kort sagt at bibringe dem nogle af Matrosens Egenkaber. Men for at dette paa

bedste Maade kan opnaas i en meget begrændset Tid, bør Ovelseskibet holdes saavidt muligt uafbrudt i Bevægelse i Søen baade Dag og Nat. At anvende et Pandserbatteri paa denne Maade vilde imidlertid blive meget kostbart, saavel fordi det vilde blive hurtigt opslidt og navnlig Laarn- og Kanon-Mekanismerne vilde lide ved daglig at benyttes i længere Tid, som fordi det kun kan bevæges ved Dampkraft. Men selv om man vilde bortse fra Kostbarheden og andre Hindringer for at holde Pandserbatteriet i Søen baade Dag og Nat, saa vilde det dog ikke egne sig godt til Udviklingen af sømandsmæssige Egenkaber hos Mandskabet, da den største Del af dette, udenfor den Tid, hvori Vaabenøvelserne foretages, kun vilde have yderst lidt at gjøre under Batteriets Seilads. Ganste anderledes forholder det sig i Seilskibet, hvor Mandskabet stedse maa være paa Færde, idet Forandringer af Skibets Kurs og af Vindens Retning og Styrke stadig give Anledning til Manøvrer med Seilene. Kun paa Skibe, der kunne bevæges ved Seil, vil man derfor forholdsvis billigt og hurtigt kunne bibringe Lægdsrullemandskabet de nødvendige Egenkaber som Sømand. Naar dette er opnaaet paa et saadant Skib, vil et kortere Logt med Pandserbatteriet være tilstrækkeligt til at gjøre det værnepligtige Mandskab fortroligt med de Arbejder, de her ville faa at udføre, naar man ikke fordret, at det skal uddannes saa meget, at Lægdsrullefolk skulle kunne betros de vigtigere Poster ved Kanonerne og andre Steder, som kun kunne tilfredsstillende udfyldes af Folk, der have en meget lang og omhyggelig Uddannelse. Som Følge af disse Betragtninger er Ministeriet af den Anskuelse, at Udrustningsplanen bør bibeholdes omtrent saaledes, som den har været lagt i det sidste Aar Aar, dog i et noget større Omfang, dels for at det forøgede faste Personale i det Mindste kan faa den samme Ovelse som nu for Liden, og dels for at hele Flaaden i Tilfælde af Krig kan for Lægdsrullefolkernes Vedkommende blive bemanded med omtrent 4 Aargange, hvilket vil være nødvendigt, naar Uddannelsen væsentligt skal afsluttes med det ene Aars Ovelse. Dette vil kunne opnaas ved om Foraaret, foruden Kadeskibet og Stationsskibene ved Island, Sjællands Vestkyst og Kjøbenhavn, samt en ældre Kanonbaad til Officerers Uddannelse i Kjenndskab til vore Farvande, at udruste en Exercerregat paa et 3 Maaneders Logt, og dernæst at lade Mandskabet paa disse Skibe — Stationsskibet paa Island fra-regnet — tilligemed det Mandskab, der har været indkaldt til Transportskibene, gaa over paa en Eskadre, bestaaende af 3 Pandserbatterier, et hurtigt, upandsret Skib og en Del Kanonbaade — senere tillige Lørdobodaade — hvilken Eskadre bør forblive ube mindst i 1½ Maaned. Ovelsen af det om Efteraaret indkaldte Mandskab vil dernæst kunne ske paa et Logt af omtrent 6 Maaneders Varighed med en Fregat — i Neglen